

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 242

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

63. gadagājums
2020. gada 22. jūlijs

Saturs

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Komisija

2020/C 242/01	Komisijas Paziņojums — Paziņojums par valstu tiesu īstenotu konfidencialas informācijas aizsardzību tiesvedībā par ES konkurences tiesību privāttiesisko izpildi	1
---------------	--	---

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Komisija

2020/C 242/02	Euro maiņas kurss — 2020. gada 21. jūlijs	18
---------------	---	----

V Atzinumi

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KONKURENCES POLITIKAS ĪSTENOŠANU

Eiropas Komisija

2020/C 242/03	Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta M.9903 – <i>SoftBank Group / Mizuho Financial Group / One Tap Buy</i>) Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru ⁽¹⁾	19
---------------	---	----

LV

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

CITI TIESĪBU AKTI

Eiropas Komisija

2020/C 242/04	Paziņojums par pieprasījumu sakarā ar Direktīvas 2014/25/ES 34. panta piemērojamību – Īstenošanas aktu pieņemšanas termiņa pārtraukšanas beigas un pagarināšana	21
2020/C 242/05	Paziņojums par pieprasījumu sakarā ar Direktīvas 2014/25/ES 34. panta piemērojamību Līgumslēdzēja iesniegts pieprasījums – Īstenošanas aktu pieņemšanas termiņa pagarināšana	22
2020/C 242/06	Paziņojums par pieprasījumu sakarā ar Direktīvas 2014/25/ES 34. panta piemērojamību Līgumslēdzēja iesniegts pieprasījums – Īstenošanas aktu pieņemšanas termiņa pagarināšana	23

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS

Paziņojums par valstu tiesu īstenotu konfidenciālas informācijas aizsardzību tiesvedībā par ES konkurences tiesību privāttiesisko izpildi

(2020/C 242/01)

I. PAZIŅOJUMA DARBĪBAS JOMA UN MĒRĶIS

1. Šis paziņojums attiecas uz konfidenciālas informācijas aizsardzību civilprocesos valstu tiesās attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību ("LESD") 101. vai 102. panta piemērošanu.
2. Atkarībā no piemērojamajiem valstu noteikumiem privāttiesiskās izpildes prasības ES valstu tiesās var būt dažādas, piemēram, zaudējumu atlīdzināšanas prasības, konstatēšanas prasības vai prasības izbeigt pārkāpumu. Dažos pēdējos gados strauji pieaug tā dēvēto papildu zaudējumu atlīdzināšanas prasību skaits; šo prasību ietvaros konkurences tiesību pārkāpumā cietušais pieprasa zaudējumu atlīdzināšanu pēc konkurences iestādes lēmuma vai pārskatīšanas tiesas galīgā nolēmuma ⁽¹⁾.
3. Ceļot privāttiesiskās izpildes prasības valstu tiesās, piekļuve pierādījumiem ir svarīgs tādu tiesību īstenošanas elements, kuras personām, tostarp patērētājiem un uzņēmumiem, vai publiskām iestādēm ir paredzētas saskaņā ar LESD 101. vai 102. pantu.
4. Tāpēc valstu tiesas var saņemt pierādījumu izprasīšanas lūgumus tiesvedībā par ES konkurences tiesību privāttiesisko izpildi. Valstu tiesām būs jānodrošina efektīva privāttiesiskās izpildes prasību izskatīšana, piešķirot piekļuvi attiecīgajai informācijai, ar ko pamato attiecīgo prasību vai aizstāvību, ja ir izpildīti nosacījumi tās izprasīšanai. Vienlaikus valstu tiesām ir jāaizsargā tās puses vai trešās personas intereses, kuras konfidenciālā informācija tiek izprasīta.
5. Šajā nolūkā valstu tiesu rīcībā vajadzētu būt pasākumiem, ar ko aizsargāt konfidenciālu informāciju tā, ka netiek kavēta pušu efektīva piekļuve tiesu sistēmai vai tiesību uz pilnīgu atlīdzinājumu īstenošana ⁽²⁾.
6. Konkrētāk, zaudējumu atlīdzināšanu prasībās Zaudējumu atlīdzināšanas direktīva ⁽³⁾ paredz, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, ka valstu tiesām ir pilnvaras izprasīt pierādījumus, kuri satur konfidenciālu informāciju, ja ir izpildīti vairāki kritēriji. Dalībvalstis arī nodrošina, ka valstu tiesu rīcībā ir efektīvi pasākumi šādas konfidenciālas

⁽¹⁾ Jean-François Laborde, *Cartel damages actions in Europe: How courts have assessed cartel overcharges* (2019 ed), *Concurrences Review* N°4-2019, Art. N°92227, 2019. gada novembris, pieejams vietnē www.concurrences.com.

⁽²⁾ Saistībā ar tiesībām uz atlīdzinājumu skatīt Tiesas 2014. gada 5. jūnija spriedumu, *Kone AG un citi/ÖBB-Infrastruktur AG*, lieta C-557/12, EU:C:2014:1317, 21. un 22. punkts.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/104/ES (2014. gada 26. novembris) par atsevišķiem noteikumiem, kuri valstu tiesībās reglamentē zaudējumu atlīdzināšanas prasības par dalībvalstu un Eiropas Savienības konkurences tiesību pārkāpumiem (OV L 349, 5.12.2014., 1. lpp.) ("Zaudējumu atlīdzināšanas direktīva").

informācijas aizsardzībai, vienlaikus nodrošinot iespēju īstenot tiesības uz pilnīgu atbildzinājumu ⁽⁴⁾. Tas ir svarīgi, jo valstu tiesām var būt ierobežoti izprasīšanas lūgumu apstrādāšanas resursi.

7. Saistībā ar to šajā paziņojumā ir norādīti pasākumi, kurus valstu tiesas var apsvērt, vērtējot konfidenciālas informācijas izprasīšanu privāttiesiskās izpildes prasībās.
8. Šis paziņojums ir iedvesmas un norāžu avots valstu tiesām un nav tām saistošs. Tas nemaina un ar to netiek veiktas izmaiņas spēkā esošajos ES ⁽⁵⁾ vai dalībvalstu tiesību aktos, kā arī valstu procesuālajos noteikumos, kas piemērojami civilprocesā vai attiecībā uz advokāta un klienta saziņas konfidencialitāti ⁽⁶⁾. Konkrētāk, šā paziņojuma III sadaļā izklāstītie konfidenciālas informācijas aizsardzības pasākumi var tikt izmantoti, ja tie ir pieejami saskaņā ar valstu noteikumiem un ir saderīgi ar tiem, kā arī ar tiesvedībā iesaistīto pušu tiesībām, kas atzītas ES un valstu tiesību aktos.

II. KONFIDENCIĀLU INFORMĀCIJU SATUROŠU PIERĀDĪJUMU IZPRASĪŠANAS LŪGUMI VALSTU TIESĀS

A. Būtiski apsvērumi par pierādījumu izprasīšanas lūgumiem

9. Saistībā ar ES konkurences tiesību privāttiesisko izpildi civilprocesa pušu (prasītāja(-u) un atbildētāja(-u)) spēja efektīvi izmantot savas tiesības var būt atkarīga no iespējas piekļūt attiecīgiem pierādījumiem. Tomēr šie pierādījumi ne vienmēr ir tās puses rīcībā, kurai ir pierādīšanas pienākums, vai arī šī puse nevar tiem piekļūt.
10. Tāpēc pēc puses lūguma valstu tiesas var nolemt izdot rīkojumu par pierādījumu izprasīšanu. Uz izprasīšanu attieksies valstu procesuālie noteikumi, kā arī administratīvās un procesuālās ekonomijas apsvērumi.
11. Konkrētāk, saistībā ar zaudējumu atlīdzināšanas prasībām Zaudējumu atlīdzināšanas direktīva paredz, ka dalībvalstīm ir jānodrošina prasītājiem un atbildētājiem tiesības panākt, lai tiktu izprasīti pierādījumi, kuri ir būtiski to prasījumam vai aizstāvbai, ja ir izpildīti turpmāk minētie nosacījumi ⁽⁷⁾.
12. Pirmkārt, valstu tiesas nosaka, vai prasījums par zaudējumu atlīdzināšanu ir ticams un vai izprasīšanas lūgums skar būtiskus pierādījumus un ir samērīgs ⁽⁸⁾. Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvā ir noteikts, ka, vērtējot samērīgumu, būtu jāapsver pierādījumu izprasīšanas apjoms un izmaksas, tostarp, lai novērstu vispārēju informācijas meklēšanu, par ko maz ticams, ka tā ir būtiska procedūrā iesaistītajām pusēm. Ļoti plaši vai vispārēji izprasīšanas lūgumi, visticamāk, neatbilst šīm prasībām ⁽⁹⁾.

⁽⁴⁾ Skatīt Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 5. pantu. Skatīt arī Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 18. apsvērumu.

⁽⁵⁾ Šis paziņojums neskar, piemēram, šādu tiesību aktu noteikumus: Padomes Regula (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un krimināllietās (OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.) vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

Šis paziņojums neskar arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.), kas attiecas uz pārredzamību un ir paredzēta, lai atklātu informāciju plašākai sabiedrībai; skatīt Vispārējās tiesas 2015. gada 12. maija spriedumu, *Unión de Almacenistas de Hierros de España/Komisija*, lieta T-623/13, EU:T:2015:268, 86. punkts, un Tiesas 2014. gada 27. februāra spriedumu, *Komisija/EnBW Energie Baden-Württemberg AG*, lieta C-365/12 P, EU:C:2014:112, 100.–109. punkts. Pēc Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas transponēšanas saistībā ar būtiskas informācijas izprasīšanu prasītāji var pilnībā paļauties uz valsts noteikumiem, ar kuriem transponē minētās direktīvas 5. un 6. pantu.

⁽⁶⁾ Saistībā ar zaudējumu atlīdzināšanas prasībām skatīt Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 5. panta 6. punktu.

⁽⁷⁾ Skatīt Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 15. apsvērumu un 5. panta 1. punktu.

⁽⁸⁾ Skatīt Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 5. panta 1. un 3. punktu; skatīt arī Komisijas 2017. gada 27. janvāra apsvērumus Apvienotās Karalistes Augstajai tiesai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 15. panta 3. punktu lietā *EURIBOR*, 24. punkts, pieejami vietnē http://ec.europa.eu/competition/court/antitrust_amicus_curiae.html.

⁽⁹⁾ Skatīt Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 23. apsvērumu attiecībā uz samērīguma principu un to, kā nepieļaut "informācijas maksāšanu", proti, nekonkretizētu vai pārlietu plašu tādas informācijas meklēšanu, par kuru maz ticams, ka tā ir būtiska procedūrā iesaistītajām pusēm.

13. Otrkārt, izprasišanas lūgumos konkrētus pierādījumus vai attiecīgas pierādījumu kategorijas norāda *tik precīzi un tik šauri, cik iespējams* uz pamatoti pieejamu faktu pamata⁽¹⁰⁾. Pierādījumu kategorijas var identificēt pēc tādām pamatelementu kopīgajām iezīmēm kā to dokumentu raksturs, priekšmets vai saturs, kuru izprasišana tiek lūgta, laiks, kurā tie sagatavoti, vai citiem kritērijiem. Piemēram, pierādījumu kategoriju izprasišanas lūgums varētu attiekties uz uzņēmuma A datiem par uzņēmumam B pārdoto produktu Y laikposmā no N līdz N + 5 gadam.
14. Treškārt, attiecībā uz Komisijas vai valsts konkurences iestādes lietas materiālos iekļautās informācijas izprasišanu Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvā ir noteikts, ka, novērtējot izprasišanas rīkojuma samērīgumu, valsts tiesai cita starpā ir jāapsver, vai lūgums ir *konkrēti formulēts attiecībā uz to dokumentu raksturu, priekšmetu vai saturu, kuri iesniegti konkurences iestādei vai atrodas šādas konkurences iestādes lietas materiālos, nevis iesniegts kā vispārīgi formulēts pieteikums saistībā ar dokumentiem, kuri iesniegti konkurences iestādei* (11).
15. Jāatgādina, ka Zaudējumu atlīdzināšanas direktīva paredz, ka nekad nevar izprasīt liecības saskaņā ar iecietības programmu un izlīguma iesniegumus (saukti arī par “melnajā sarakstā iekļautajiem dokumentiem”) (12). Turklāt, ja Komisija vai valsts konkurences iestāde vēl nav slēgusi savu procedūru, valsts tiesa nevar izprasīt informāciju, kuru kāda fiziskā vai juridiskā persona sagatavojusi speciāli konkurences iestādes procedūras vajadzībām; informāciju, kuru konkurences iestāde ir sagatavojusi un pusēm nosūtījusi saskaņā ar savu procedūru; vai izlīguma iesniegumus, kas ir atsaukti (saukti arī par “pelēkajā sarakstā iekļautajiem dokumentiem”) (13).
16. Valstu tiesas var jebkurai pusei (atbildētājam un/vai prasītājam) vai trešai personai izprasīt informāciju, kas ir to rīcībā (14). Vairumā gadījumu kādai no procesā iesaistītajām pusēm vai trešai personai būs attiecīgie pierādījumi. Dažos gadījumos atbildētāja(-u) rīcībā būs pārkāpuma konstatēšanai vai tā laika tvēruma noteikšanai svarīgi pierādījumi, kas iegūti, piekļūstot konkurences iestādes lietas materiāliem (piemēram, jau esošiem dokumentiem, atbildēm uz informācijas pieprasījumiem utt.). Citos gadījumos, piemēram, zaudējumu atlīdzināšanas prasības ietvaros, atbildētājam vai prasītājam varētu būt papildu pierādījumi, kas nebija iekļauti konkurences iestādes lietas materiālos, bet kas ir svarīgi zaudējumu atlīdzināšanas prasībā vai aizstāvībā (piemēram, attiecībā uz cēloņsakarību starp pārkāpumu un kaitējumu, kaitējuma apmēra noteikšanu (15), novērtējumu par iespējamu atbildētāju pārmaksas “pārnesanu” (16) utt.). Tas jo īpaši attiecas uz informāciju par konkrētiem klientiem noteiktām cenām, ieņēmumiem vai citiem datiem, piemēram, pircēju cenu noteikšanas praksi, utt.
17. Ja puses vai kāda cita trešā persona nevar uzrādīt pieprasītos pierādījumus un ja izprasišanas lūgums attiecas uz dokumentu, kas atrodas Komisijas vai valsts konkurences iestādes lietas materiālos, valsts tiesa var tām adresēt izprasišanas rīkojumu (17).

(10) Skatīt Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 16. apsvērumu un 5. panta 2. punktu.

(11) Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 6. panta 4. punkta a) apakšpunkts.

(12) Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 6. panta 6. punkts.

(13) Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 6. panta 5. punkts.

(14) Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 5. panta 1. punkts.

(15) Komisijas paziņojums par kaitējuma apmēra noteikšanu zaudējumu atlīdzināšanas prasībās par konkurences noteikumu pārkāpumiem (OV C 167, 13.6.2013., 19. lpp.), un Praktiskās norādes par kaitējuma apmēra noteikšanu zaudējumu atlīdzināšanas prasībās saistībā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. un 102. panta pārkāpumiem (11.6.2013.).

(16) Piemēram, ja atbildētājs apgalvo, ka prasītājs pārkāpuma izraisīto pārmaksu ir pārnēsis uz saviem klientiem (tā dēvētā “atsaukšanās uz pārnesanu aizstāvības ietvaros”), atbildētājs var pieprasīt piekļuvi pierādījumiem, kas ir prasītāja vai trešo personu rīcībā. Skatīt Pamatnostādnes valstu tiesām par to, kā aplēst daļu, kura no pārmaksas ir pārnesta uz netiešo pircēju (OV C 267, 9.8.2019., 4. lpp.).

(17) Skatīt LES 4. panta 3. punktu par lojālas sadarbības principu starp Eiropas Savienību un dalībvalstīm un Regulas (EK) Nr. 1/2003 15. panta 1. punktu par Komisijai adresētiem informācijas izprasišanas lūgumiem. Attiecībā uz zaudējumu atlīdzināšanas prasībām Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 6. panta 10. punktā ir konkrēti noteikts, ka izprasišana no konkurences iestādes ir galējais līdzeklis (*dalībvalstis nodrošina, ka valstu tiesas pieprasa no konkurences iestādes pierādījumus, kas ietverti tās lietas materiālos, tikai tad, ja neviena puse vai trešā persona reāli nav spējīga sniegt prasīto pierādījumu*).

B. Konfidenciāla informācija

18. Komerccnoslēpumu un citas konfidenciālas informācijas aizsardzība ir paredzēta LESD 339. pantā, un tā ir arī vispārējs ES tiesību princips⁽¹⁸⁾. Tomēr tas, ka informācija ir konfidenciāla, nav absolūts šķērslis tās izprasīšanai valsts tiesvedībā⁽¹⁹⁾. Valstu tiesas katrā atsevišķā gadījumā lems par to, kas var būt konfidenciāla informācija ES konkurences tiesību privāttiesiskās izpildes vajadzībām saskaņā ar valstu un ES noteikumiem un attiecīgo tiesu praksi.
19. Šā iemesla dēļ šajā paziņojumā nav sniegta konfidenciālas informācijas definīcija. Tomēr iedvesmu var gūt no ES tiesu prakses un Komisijas prakses⁽²⁰⁾.
20. ES tiesas kā konfidenciālu kvalificē informāciju, kas atbilst šādiem kumulatīviem nosacījumiem⁽²¹⁾:
- i) tā ir zināma tikai ierobežotam personu skaitam; kā arī
 - ii) tās izpaušana var izraisīt būtisku kaitējumu personai, kas to iesniegusi, vai trešai personai; kā arī
 - iii) intereses, kurām var kaitēt konfidenciālas informācijas izpaušana, ir objektīvi aizsargājamas.
21. Attiecībā uz pirmo nosacījumu informācija var zaudēt savu konfidencialitāti, tiklīdz tā kļūst *pieejama speciālistu aprindās vai ir izsecināma no publiski pieejamas informācijas*⁽²²⁾.
22. Saistībā ar otro nosacījumu ir vērts atzīmēt, ka, lai novērtētu kaitējuma nodarīšanas iespējamību, ir svarīgi vispirms ņemt vērā informācijas būtību. Parasti uzskata, ka nopietnu kaitējumu var radīt tādas informācijas izpaušana, kurai ir komerciāla, finansiāla vai stratēģiska

⁽¹⁸⁾ Skatīt Tiesas 2008. gada 14. februāra spriedumu, *Varec/Belģijas valsts*, lieta C-450/06, EU:C:2008:91, 49. punkts. Skatīt arī Tiesas 1986. gada 24. jūnija spriedumu, *Akzo Chemie/Komisija*, lieta C-53/85, EU:C:1986:256, 28. punkts; Tiesas 1994. gada 19. maija spriedumu, *SEP/Komisija*, lieta C-36/92 P, EU:C:1994:205, 37. punkts, un Tiesas 2018. gada 19. jūnija spriedumu, *Baumeister*, lieta C-15/16, EU:C:2018:464, 53. punkts. Konfidenciālas informācijas aizsardzība izriet arī no ikvienas personas tiesībām uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantā paredzēto privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību (OV C 326, 26.10.2012., 391. lpp.) (skatīt arī iepriekš minēto spriedumu, *Varec S.A./Belģijas valsts*, 48. punkts).

⁽¹⁹⁾ Vispārējās tiesas 1996. gada 18. Septembra spriedums, *Postbank*, lieta T-353/94, EU:T:1996:119, 66. un 89. punkts; iedvesmai skatīt arī Komisijas paziņojumu par Komisijas un ES dalībvalstu tiesu sadarbību EK līguma 81. un 82. panta piemērošanā (OV C 101, 27.4.2004., 54. lpp.) ("Paziņojums par sadarbību ar valstu tiesām"), 24. punkts; un Komisijas paziņojumu par noteikumiem attiecībā uz piekļuvi Komisijas lietas materiāliem, ievērojot EK līguma 81. un 82. pantu, EEZ līguma 53., 54. un 57. pantu un Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 (OV C 325, 22.12.2005., 7. lpp.) ("Paziņojums par piekļuvi lietas materiāliem"), 24. punkts. Skatīt arī 3. un 9. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/943 (2016. gada 8. jūnijs) par zinātības un darījumdarbības neizpaušanas informācijas (komercnoslēpumu) aizsardzību pret nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un izpaušanu (OV L 157, 15.6.2016., 1. lpp.) ("Komerccnoslēpumu direktīva").

⁽²⁰⁾ Skatīt, piemēram, Paziņojumu par piekļuvi lietas materiāliem, 17.–19. punkts, 11. nodaļu Konkurences ĢD Rokasgrāmatā par LESD 101. un 102. panta piemērošanas procedūru (*DG Competition's Manual of Procedure for the application of Articles 101 and 102 TFEU*; pieejama vietnē https://ec.europa.eu/competition/antitrust/antitrust_manproc_11_2019_en.pdf) un Norādījumus par konfidencialitātes pieprasījumiem Komisijas konkurences procedūrās, 8.–17. punkts (*Guidance on confidentiality claims during Commission antitrust procedures*; pieejami vietnē https://ec.europa.eu/competition/antitrust/business_secrets_en.pdf). Tomēr atkarībā no apstākļiem valstu tiesām var nākties atkārtoti vērtēt informācijas konfidencialitāti saistībā ar privāttiesiskās izpildes prasībām, pat ja tā būtu noteikta saistībā ar ES konkurences tiesību publiski tiesisko izpildi. Piemēram, administratīvā procesa dalībnieki var būt iesnieguši konfidencialitātes pieprasījumus attiecībā pret citiem administratīvā procesa dalībniekiem, bet tiem var būt nepieciešams prasīt citādu konfidencialitāti attiecībā pret pusēm, kas lūdz izprasīšanu civilprocesā valsts tiesā. Tas attiektos arī uz trešām personām, no kurām Komisija vai valsts konkurences iestāde varētu būt ieguvusi informāciju administratīvajā procesā. Laika atšķirības dēļ dažādiem procesiem var būt svarīgi novērtēt informāciju atkārtoti, lai noteiktu, vai tā ir zaudējusi savu konfidencialitāti (skatīt arī 22. punktu turpmāk).

⁽²¹⁾ Vispārējās tiesas 2006. gada 30. maija spriedums, *Bank Austria/Komisija*, lieta T-198/03, EU:T:2006:136, 71. punkts; Vispārējās tiesas 2011. gada 8. novembra spriedums, *Idromacchine/Komisija*, lieta T-88/09, EU:T:2011:641, 45. punkts; Vispārējās tiesas 2015. gada 28. janvāra spriedums, *Akzo Nobel* un citi/Komisija, lieta T-345/12, EU:T:2015:50, 65. punkts; un Tiesas 2017. gada 14. marta spriedums, *Evonik Degussa/Komisija*, lieta C-162/15 P, EU:C:2017:205, 107. punkts.

⁽²²⁾ Skatīt, piemēram, Vispārējās tiesas 1996. gada 19. jūnija rīkojumu, *NMH Stahlwerke/Komisija*, apvienotās lietas T-134/94 utt., EU:T:1996:85, 40. punkts; Vispārējās tiesas 1997. gada 29. maija rīkojumu, *British Steel/Komisija*, lieta T-89/96, EU:T:1997:77, 29. punkts; Vispārējās tiesas 2006. gada 15. jūnija rīkojumu, *Deutsche Telekom/Komisija*, lieta T-271/03, EU:T:2006:163, 64 un 65. punkts; Vispārējās tiesas 2010. gada 2. marta rīkojumu, *Telefonica/Komisija*, lieta T-336/07, EU:T:2008:299, 39., 63. un 64. punkts; skatīt arī Paziņojuma par piekļuvi lietas materiāliem 23. punktu.

vērtība ⁽²³⁾. Otrkārt, ir jāņem vērā tas, cik nesena ir šī informācija. Sensitīva komercinformācija par pašreizējām vai nākotnes darījumu attiecībām, iekšējie darījumdarbības plāni un cita uz nākotni vērsta komerciāla informācija bieži (vismaz daļēji) varētu tikt kvalificēta kā konfidenciāla informācija. Tomēr pat šāda informācija var zaudēt konfidencialitāti, kad tā *laika ritējuma dēļ ir zaudējusi komerciālo nozīmīgumu* ⁽²⁴⁾.

23. Attiecībā uz trešo nosacījumu puses intereses aizsargāt sevi vai savu reputāciju no valsts tiesas izdota rīkojuma par zaudējumu atlīdzināšanu saistībā ar tās piedalīšanos konkurences tiesību pārkāpumā nav aizsargājamas intereses. ⁽²⁵⁾
24. Visbeidzot, komercnoslēpumi, kas definēti Komercnoslēpumu direktīvā, ir uzskatāmi par konfidenciālu informāciju ⁽²⁶⁾.

C. Komisijas un valstu tiesu sadarbība pierādījumu izprasīšanas kontekstā

25. Civilprocesā par LESD 101. un 102. panta piemērošanu valsts tiesa var nolemt saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽²⁷⁾ 15. panta 1. punktu lūgt Komisijas atzinumu par jautājumiem, kas skar ES konkurences tiesību aktu piemērošanu, vai nosūtīt tās rīcībā esošu juridisku, ekonomisku vai procesuālu informāciju atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā paredzētajam lojālas sadarbības principam ⁽²⁸⁾.
26. Saskaņā ar Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvu valsts tiesa var izdot rīkojumu, piemēram, par dokumentu izprasīšanu no Komisijas lietas materiāliem, ja neviena cita (trešā) persona reāli nav spējīga tos iesniegt ⁽²⁹⁾. Šajā saistībā ir svarīgi atgādināt, ka, kā jau minēts iepriekš, Komisija nepārsūtīs melnajā sarakstā vai, ja tās procedūra vēl nav noslēgusies, arī pelēkajā sarakstā iekļautos dokumentus (skatīt iepriekš 15. punktu) ⁽³⁰⁾.
27. Turklāt Komisijas palīdzība valstu tiesām nedrīkst kaitēt dienesta noslēpuma garantijām, kādas saskaņā ar LESD 339. pantu un Regulas (EK) Nr. 1/2003 28. pantu ir fiziskām un juridiskām personām ⁽³¹⁾.

⁽²³⁾ Šis ir būtiski arī trešo personu aizsardzībā pret risku, ka konkurents vai tirdzniecības partneris, kas var īstenot būtisku komerciālo vai ekonomisko spiedienu, liktu lietā represijas. Skatīt, piemēram, Tiesas 1995. gada 6. aprīļa spriedumu, *BPB Industries un British Gypsum/Komisija*, lieta C-310/93, EU:C:1995:101, 26. un 27. punkts.

⁽²⁴⁾ Informācija, kas bija konfidenciāla, bet ir vismaz piecus gadus veca, jāuzskata par vēsturisku, izņemot, ja prasītājs pierāda, ka informācija joprojām ir svarīga tā vai trešās personas komerciālā stāvokļa elements; skatīt šajā saistībā iepriekš minēto spriedumu lietā *Evonik Degussa/Komisija*, 64. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Baumeister*, 54. punkts; kā arī Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedumu, *Pilkington Group Ltd/Komisija*, lieta T-462/12, EU:T:2015:508, 58. punkts. Skatīt arī Paziņojuma par piekļuvi lietas materiāliem 23. punktu.

⁽²⁵⁾ Vispārējās tiesas 2011. gada 15. decembra spriedums, *CDC Hydrogene Peroxide/Komisija*, lieta T-437/08, EU:T:2011:752, 49. punkts ((..) *sabiedrības, kas bijusi aizliegtās vienošanās dalībniece, interese izvairīties no šādām prasībām* (...), *it īpaši ņemot vērā visu personu tiesības lūgt atlīdzināt kaitējumu, kas tām nodarīts ar rīcību, kas var traucēt vai traucē konkurenci, tā nebūtu interese, kura ir pelnījusi aizsardzību* (Tiesas 2001. gada 20. septembra spriedums lietā C-453/99 *Courage un Crehan*, Recueil, I-6297. lpp., 24. un 26. punkts, un 2006. gada 13. jūlija spriedums apvienotajās lietās no C-295/04 līdz C-298/04 *Manfredi u. c.*, *Krājums*, I-6619. lpp., 59. un 61. punkts)). Līdzīgi, Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 5. panta 5. punktā ir teikts, ka uzņēmumu intereses izvairīties no zaudējumu atlīdzināšanas prasībām pēc konkurences tiesību aktu pārkāpuma nav uzskatāmas par interesēm, kas ir aizsargājamas.

⁽²⁶⁾ Skatīt komercnoslēpuma definīciju Komercnoslēpumu direktīvas 2. panta 1. punktā, kas jālasa kopā ar tās pašas direktīvas 3. panta 2. punktu.

⁽²⁷⁾ OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.

⁽²⁸⁾ Regulas (EK) Nr. 1/2003 15. panta 1. punkts; Paziņojums par sadarbību ar valstu tiesām, 21., 27. un 29. punkts; iepriekš minētais spriedums lietā *Postbank*, 65. punkts; skatīt arī Tiesas 1990. gada 13. jūlija rīkojumu, *Imm Zwartveld*, lieta C-2/88, EU:C:1990:315, 21. un 22. punkts. Jāatzīmē, ka, ja tas nepieciešams LESD 101. vai 102. panta saskaņotai piemērošanai, Komisija pēc savas iniciatīvas var iesniegt rakstiskus apsvērumus dalībvalstu tiesām, un šajā nolūkā tā var lūgt attiecīgo dalībvalsts tiesu nosūtīt jebkurus dokumentus, kas vajadzīgi lietas izvērtēšanai, vai nodrošināt to nosūtīšanu tai, skatīt Regulas (EK) Nr. 1/2003 15. panta 3. punktu.

⁽²⁹⁾ Skatīt Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 6. panta 10. punktu.

⁽³⁰⁾ Skatīt 16.a panta 2. punktu Komisijas Regulā (EK) Nr. 773/2004 (2004. gada 7. aprīlis) par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK Līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija, ar grozījumiem (OV L 123, 27.4.2004., 18. lpp.). Skatīt arī Paziņojuma par sadarbību ar valstu tiesām 26. punktu par atteikumu sniegt informāciju, pamatojoties uz sevišķi svarīgiem iemesliem saistībā ar nepieciešamību aizsargāt Eiropas Savienības intereses vai lai izvairītos no iejaukšanās tās darbībā un neatkarībā.

⁽³¹⁾ Iepriekš minētais spriedums lietā *Postbank*, 90. punkts. Skatīt arī iepriekš minēto Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantu.

28. Ja Komisija uzskata, ka valsts tiesas pieprasītā informācija var būt konfidenciāla tās izskatāmajā lietā, tā jautā valsts tiesai, vai tā var garantēt un garantēs konfidenciālas informācijas aizsardzību pirms tās nodošanas ⁽³²⁾. Pēc tam valsts tiesai būtu efektīvi jāgarantē atbilstoša tādas konfidenciālas informācijas aizsardzība, kas pieder juridiskām vai fiziskām personām, no kurām Komisija informāciju ir ieguvusi ⁽³³⁾.
29. Ja valsts tiesa sniedz garantiju, ka tā aizsargās konfidenciālo informāciju, Komisija nosūta pieprasīto informāciju. Valsts tiesa pēc tam var izpaust informāciju tiesvedībā valsts tiesā, piemērojot Komisijai paziņotos informācijas konfidencialitātes aizsardzības pasākumus un ņemot vērā apsvērumus, ko par šo jautājumu ir sniegusi Komisija.

III. KONFIDENCIĀLĀS INFORMĀCIJAS AIZSARDZĪBAS PASĀKUMI

A. Ievads

30. Izprasot pierādījumus, kas satur konfidenciālu informāciju, būtu jāievieš pasākumi šādas informācijas aizsardzībai. Piemēram, Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvā ir minēti daži šādi pasākumi, proti, iespēja rediģēt dokumentu konfidenciālās daļas, rīkot slēgtas tiesas sēdes, ierobežot to personu loku, kurām ir tiesības iepazīties ar pierādījumiem, un dot rīkojumu ekspertiem sagatavot konspektīvus vai citādā ziņā nekonfidenciālus informācijas kopsavilkumus ⁽³⁴⁾.
31. Protams, tas, kādu pasākumu izvēlēties konfidenciālās informācijas aizsardzībai, izprasot pierādījumus, būs atkarīgs no konkrētajiem valsts procesuālajiem noteikumiem, tostarp no tā, kādā mērā konkrēti pasākumi vispār ir pieejami. Valstu tiesas var arī lūgt, lai puses vienojas par konfidenciālas informācijas aizsardzības pasākumiem.
32. Valstu tiesas katrā atsevišķā gadījumā lemj par efektīvāko pasākumu vai pasākumu kombināciju konfidencialitātes aizsardzībai. Izvēle var būt atkarīga no vairākiem faktoriem, piemēram, cita starpā:
- i) izprasāmās informācijas būtība un komerciālā/finansālā/stratēģiskā vērtība (piemēram, klientu nosaukumi, cenas, izmaksu struktūra, peļņas norma u. c.) un tas, vai piekļuvi informācijai tālab, lai persona, kas lūdz izprasīt informāciju, varētu īstenot savas tiesības, var sniegt konspektīvā vai anonimizētā veidā;
 - ii) lūgtās izprasīšanas apmērs (proti, izprasāmo dokumentu daudzums vai skaits);
 - iii) to pušu skaits, uz kurām attiecas tiesvedība un izprasīšana. Daži konfidencialitātes aizsardzības pasākumi varētu būt efektīvāki nekā citi atkarībā no tā, vai ir vairāk nekā viena pieprasītāja un/vai izpaudēja puse;
 - iv) pušu attiecības (piemēram, vai izpaudēja puse ir tieša konkurente pusei, kas lūdz izprasīšanu ⁽³⁵⁾, vai starp pusēm ir pastāvīgas piegādes attiecības utt.);

⁽³²⁾ Paziņojums par sadarbību ar valstu tiesām, 25. punkts.

⁽³³⁾ Skatīt arī Komisijas 2014. gada 22. decembra atzinumu sakarā ar pieprasījumu saskaņā ar 15. panta 1. punktu Padomes 2002. gada 16. decembra Regulā (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā, lietā *The Secretary of State for Health un citi/Servier Laboratories Limited un citi*, C(2014) 10264 final, 12. punktu (pieejams vietnē http://ec.europa.eu/competition/court/confidentiality_rings_final_opinion_en.pdf).

⁽³⁴⁾ Skatīt Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 18. apsvērumu.

⁽³⁵⁾ Piemēram, ja puses ir tiešie konkurenti, izvēlētajam pasākumam ir jānodrošina, ka informācijas izpaušanas veids neļaus pusēm slepeni vienoties vai neradīs konkurences priekšrocību pusei, kas lūdz izprasīt informāciju.

- v) vai izprasāmā informācija ir no trešām pusēm. Ir jāņem vērā arī civilprocesa trešo personu tiesības uz to konfidencialās informācijas aizsardzību ⁽³⁶⁾. Izpaušanās puses rīcībā var būt trešo personu dokumenti, kas ir konfidenciali attiecībā uz pusi, kura izprasa informāciju, vai citām procesā iesaistītajām pusēm ⁽³⁷⁾;
- vi) to personu loks, kurām ir atļauts piekļūt informācijai (proti, vai izprasišanas lūgums būtu jāapmierina tikai attiecībā uz ārējiem pārstāvjiem, vai arī informācijai drīkstētu piekļūt arī puse, kas lūdz izprasišanu (t. i., uzņēmuma pārstāvji));
- vii) nejaušas izpaušanas risks;
- viii) tiesas spēja aizsargāt konfidencialo informāciju visā civilprocesa gaitā un arī pēc tā beigām; valstu tiesas var secināt, ka konfidencialās informācijas efektīvai aizsardzībai ar vienu pasākumu nebūs pietiekami un procesa gaitā varētu nākties veikt vēl citus pasākumus; kā arī
- ix) citi ar izprasišanu saistīti ierobežojumi vai administratīvais slogs ⁽³⁸⁾, piemēram, augstākas izmaksas vai papildu administratīvās darbības valsts tiesu sistēmai ⁽³⁹⁾, pušu izmaksas, procesa iespējamā aizkavēšanās u. c.
33. Lai izvairītos no tā, ka puses izmanto konfidencialus dokumentus ārpus tiesvedības, kurā tie tika izpausti, ir svarīgi, lai valstu tiesas spētu piemērot preventīvas sankcijas par konfidencialās informācijas aizsardzības pienākumu neizpildi ⁽⁴⁰⁾. Efektīvākā(-o) konfidencialās informācijas aizsardzības pasākuma(-u) izvēle var būt atkarīga no tā, vai pastāv un ir iespējas piemērot un izpildīt sankcijas par šāda(-u) pasākuma(-u) neizpildi vai atteikumu to/tos pildīt. Zaudējumu atlīdzināšanas prasību gadījumā saskaņā ar Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 8. pantu valstu tiesām jāspēj efektīvi piemērot sankcijas pusēm, trešām personām un to juridiskajam konsultantam gadījumā, ja tie neizpilda vai atsakās izpildīt pienākumus, kas uzlikti ar valsts tiesas izdotu rīkojumu par konfidencialās informācijas aizsardzību ⁽⁴¹⁾.
34. Konkrētais sankciju raksturs un tvērums būs atkarīgi no valsts noteikumiem. Saskaņā ar Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvu sankcijas cita starpā par izprasišanas rīkojuma vai pienākumu, kas uzlikti ar valsts tiesas izdotu rīkojumu par konfidencialās informācijas aizsardzību, neizpildi ietver iespēju izdarīt nelabvēlīgus secinājumus un piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus ⁽⁴²⁾. Ārējiem juridiskajiem konsultantiem vai ekspertiem disciplinārsodus (piemēram, pilnvaru apturēšanu, naudas sodus u. c.) var piemērot arī to arodapvienības.
35. Noslēgumā var secināt, ka, izvēloties konfidencialās informācijas aizsardzības pasākumu(-us), var būt visaptveroši jāizvērtē vairāki faktori. Lai palīdzētu valstu tiesām veikt šo novērtējumu, šajā paziņojumā ir sniegts pārskats par izplatītākajiem pasākumiem, kurus, ņemot vērā to pieejamību saskaņā ar dalībvalstu procesuālajiem noteikumiem, var izmantot, lai aizsargātu konfidencialu informāciju, un par būtiskiem apsvērumiem attiecībā uz to efektivitāti.

⁽³⁶⁾ Skatīt jo īpaši Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 5. panta 7. punktu (*dalībvalstis nodrošina, ka personām, kurām prasa atklāt pierādījumus, tiek nodrošināta iespēja tikt uzklautām tās valsts tiesas priekšā, kas izprasa pierādījumus (...)*).

⁽³⁷⁾ Puse, kas izpauz informāciju, var nebūt puse, no kuras informācija ir iegūta. Piemēram, puse var būt piekļuvusi trešo personu informācijai Komisijas vai valsts konkurences iestādes administratīvajā procesā. Tas, ka personai ir bijusi piekļuve informācijai, šai personai nedod tiesības tālāk atklāt trešās puses konfidencialo informāciju. Piemēram, saistībā ar tādām dokumentu nekonfidencialajām versijām datu vākšanas procesā, kuras sagatavotas īpaši tam, lai varētu iepazīties ar lietas materiāliem, skatīt Komisijas 2015. gada 29. oktobra atzinumu saskaņā ar 15. panta 1. punktu Padomes 2002. gada 16. decembra Regulā (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā, *Sainsbury's Supermarkets Ltd/Mastercard Incorporated* un citi, (C(2015) 7682 final), 23. punktu, kurā Komisija norādīja, ka šajā posmā Komisijas izmeklēšanas vajadzībām nebija nepieciešams paust nostāju par to, vai informācija ir konfidenciala attiecībā uz pārējām pusēm, bet ka trešās personas, kas bija sniegušas informāciju, varētu iebilst pret informācijas atklāšanu prasītājam. Atzinumā tika secināts, ka (...) kaut arī Mastercard varētu apmierināt konkrētā noteiktā kārtība, piemēram, konfidencialitātes loks, tā varētu neapmierināt informāciju sniegušās trešās personas. Atzinums ir pieejams vietnē http://ec.europa.eu/competition/court/sainsbury_opinion_en.pdf.

⁽³⁸⁾ Skatīt iepriekš 6. un 10. apsvērumu.

⁽³⁹⁾ Lai aizsargātu konfidencialu informāciju izprasišanas lūgumu kontekstā, iespējams, būs jāmaina tiesas loģistikas vai pat telemātikas procedūru parastā gaita vai katrā atsevišķajā gadījumā jāievieš *ad hoc* procedūras piemērojamo valsts procesuālo likumu robežās.

⁽⁴⁰⁾ Skatīt, piemēram, Komercnoslēpumu direktīvas 16. pantu, kurā paredzēta iespēja piemērot sankcijas ikvienai personai, kura neievēro vai atsakās ievērot pasākumus, kas noteikti, lai tiesvedības gaitā saglabātu komercnoslēpumu konfidencialitāti.

⁽⁴¹⁾ Skatīt arī Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 33. apsvērumu. Iespēja piemērot sankcijas ir būtiski svarīga, ņemot vērā to, ka daudzos gadījumos valstu tiesas varētu reāllaikā uzraudzīt, vai puses ievēro izprasišanas rīkojumā paredzētos noteikumus, jo īpaši konfidencialitātes loka gadījumā.

⁽⁴²⁾ Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 8. panta 2. punkts.

B. Rediģēšana

36. Valstu tiesas var pieprasīt izpaudējai pusei rediģēt dokumentu kopijas, svītrojot konfidenciālo informāciju. Šo procedūru sauc par rediģēšanu.
37. Rediģēšana var izpausties kā katras konfidenciālās informācijas vienības aizvietošana ar anonimizētiem datiem vai agregētiem rādītājiem, svītrotu punktu aizstāšana ar informatīvu vai jēgpilnu nekonfidenciālu kopsavilkumu vai pat konfidenciālu informāciju saturošo daļu pilnīga aizklāšana dokumentos.
38. Izpaudējām pusēm nosaka pienākumu ierobežot rediģēšanu tiktāl, ciktāl tas ir obligāti nepieciešams, lai aizsargātu to personu intereses, no kurām informācija ir iegūta (piemēram, trešās personas). Visas konfidenciālās informācijas aizsardzībai vienā vai vairākos dokumentos var pietikt ar atsevišķas konfidenciālās informācijas ierobežotu rediģēšanu. Piemēram, atkarībā no lietas apstākļiem, lai aizsargātu konfidencialitāti, var būt pietiekami, ka tiek rediģēti klientu nosaukumi, attiecīgos piegādātā ražojuma apjomus atstājot nerediģētus ⁽⁴³⁾.
39. Konfidenciālās informācijas rediģēšana, neaizvietojojot informāciju ar nekonfidenciālu tekstu, var pienācīgi nenodrošināt līdzsvaru starp izpaudējas puses tiesībām uz konfidenciālās informācijas aizsardzību un puses, kas lūdz piekļuvi pierādījumiem, tiesībām pamatot savu prasījumu vai aizstāvību. Procesa vajadzībām veselu dokumentu lapu vai nodaļu vai veselu dokumentu pielikumu rediģēšana var būt pārmērīga un nebūt pieņemama.

B.1. Rediģēšana kā efektīvs konfidencialitātes aizsardzības līdzeklis

40. Rediģēšana var būt efektīvs konfidenciālas informācijas aizsardzības pasākums gadījumā, kad, neraugoties uz konfidenciālās informācijas aizvietošanu ar nekonfidenciālu tekstu, atklātie dokumenti un izpaustā informācija joprojām ir jēgpilni un piemēroti tam, lai puse, kas lūgusi izprasīšanu, varētu īstenot savas tiesības.
41. Tādēļ rediģēšanas pasākums var būt jo īpaši efektīvs tad, ja konfidenciālā informācija attiecas uz tirgus datiem vai rādītājiem (piemēram, apgrozījumu, peļņu, tirgus daļām utt.), kurus var aizvietot ar reprezentatīviem diapazoniem vai par kuriem var jēgpilni apkopot kvalitatīvos datus.
42. Rediģēšana var būt efektīvs konfidenciālas informācijas aizsardzības līdzeklis arī tad, ja izpaužamās konfidenciālās informācijas apjoms ir ierobežots. Ja nepieciešams rediģēt ļoti lielu skaitu dokumentu, atkarībā no lietas apstākļiem, ņemot vērā laiku, izmaksas un resursus, kas nepieciešami nekonfidenciālu versiju sagatavošanai, piemērotāki var būt citi konfidenciālas informācijas aizsardzības pasākumi (piemēram, konfidencialitātes loks u. c.).
43. Visbeidzot, trešās puses konfidenciālas informācijas rediģēšana var būt lietderīgs pasākums arī tad, ja izpaudējas puses rīcībā ir tāda informācija no trešām personām, kas šai pusei var nebūt konfidenciāla, bet kas var būt konfidenciāla attiecībā pret pusi, kura lūdz izprasīšanu ⁽⁴⁴⁾. Tas tā var būt, piemēram, tad, ja pieprasītāja puse, kas varēs piekļūt informācijai, un trešā persona ir konkurentes. Šādos gadījumos izpaudējai pusei var būt jānoskaidro trešās personas viedoklis par to, kāda informācija ir konfidenciāla, vai kā citādi jāiegūst trešās personas piekrišana rediģēšanas priekšlikumam.
44. Tomēr valstu tiesas var konstatēt, ka gadījumos, kad lūgums aptver lielu skaitu trešo personu dokumentu, rediģēšana ir mazāk efektīva, jo šo uzdevumu var sarežģīt tas, ka tad ir jāsazinās ar trešām personām.

⁽⁴³⁾ Piekļuve informācijai par piegādātajiem apjomiem var būt svarīga, lai noteiktu tā kaitējuma apmēru, kas nodarīts piegādes ķēdes zemākā līmenī (piem., netiešajiem klientiem).

⁽⁴⁴⁾ Tas var notikt tādēļ, ka trešo personu dokumenti neietver informāciju, kas ir konfidenciāla attiecībā pret izpaudēju pusi, vai tādēļ, ka izpaudējai pusei jau bija piekļuve dokumentu nekonfidenciālai versijai, kurā iepriekš bija rediģēta informācija, kas ir konfidenciāla attiecībā pret izpaudēju pusi.

B.2. Konfidencialās informācijas rediģēšana

45. Atkarībā no dažādajiem procesuālajiem noteikumiem valstu tiesas var aktīvāk vai mazāk aktīvi iesaistīties rediģēšanas procesā. Valstu tiesas var pārraudzīt un kontrolēt rediģēšanas procesu, kā arī darboties kā pušu un trešo personu vidutājas. Alternatīvi – puses var būt primāri atbildīgas par nekonfidencialo versiju iegūšanu un/vai attiecīgā gadījumā panākšanu, ka trešās personas piekrist rediģēšanas priekšlikumiem.
46. Jebkurā gadījumā valstu tiesām var būt lietderīgi nekonfidencialo versiju sagatavošanas procesa vadības nolūkos dot pusēm vispārējus norādījumus un/vai konkrētai izskatīšanā esošai lietai paredzētus norādījumus, ja to ļauj valsts procesuālie noteikumi. Šādi norādījumi var būt vērtīgi, lai noteiktu procedūru, kuru tiesas var sagaidīt no pusēm, gatavojot nekonfidencialas versijas.
47. Lai rediģēšanas pieteikumu apstrāde būtu efektīva, valstu tiesas var lūgt pusēm ⁽⁴⁵⁾:
- i) pirms lēmuma pieņemšanas par to, kāda informācija būtu jārediģē, atzīmēt sākotnējos konfidencialajos dokumentos visu konfidencialo informāciju, lietojot kvadrātiekavas un iezīmējot to tā, lai tā joprojām būtu salasāma ⁽⁴⁶⁾;
 - ii) sagatavot visas tās informācijas sarakstu, kuru tiek ierosināts rediģēt (norādot katru rediģējamo vārdu, datu vienību, punktu un/vai nodaļu);
 - iii) par katru ierosināto rediģējumu norādīt konkrētos iemeslus, kādēļ informācija būtu jāuzskata par konfidencialu;
 - iv) aizstāt rediģēto informāciju ar informatīvu un jēgpilnu rediģētās informācijas nekonfidencialu kopsavilkumu ⁽⁴⁷⁾. Parasti nepietiek ar vienkāršām norādēm, piemēram, “komercnoslēpums”, “konfidenciali” vai “konfidenciala informācija”. Rediģējot kvantitatīvus datus (piemēram, datus par pārdošanas apjomu, apgrozījumu, peļņu, tirgus daļu, cenām u. c.), var izmantot jēgpilnus diapazonus vai agregētus rādītājus. Piemēram, attiecībā uz pārdošanas un/vai apgrozījuma datiem diapazons, kas par vairāk nekā 20 % pārsniedz reālos rādītājus, var nebūt jēgpilns; tāpat atkarībā no tiesā izskatāmās lietas attiecībā uz tirgus daļām diapazoni, kas pārsniedz 5 %, var nebūt jēgpilni ⁽⁴⁸⁾;
 - v) iesniegt attiecīgo dokumentu nekonfidencialās versijas, kas precīzi atbilst konfidencialo versiju struktūrai un formātam. Konkrētāk, negrozītu atstāj tādu sākotnējā dokumentā iekļauto informāciju kā nosaukumus vai virsrakstus, lappušu numurus un rindkopu numerāciju, lai persona, kas lasa dokumentu, varētu saprast rediģēšanas apjomu un ietekmi uz spēju saprast informāciju, kad tā tiks izpausta šādā veidā;
 - vi) nodrošināt, ka iesniegtās nekonfidencialās versijas ir tehniski uzticamas un rediģēto informāciju nav iespējams izgūt ne ar kādiem līdzekļiem, tostarp izmantojot tiesu ekspertīzes rīkus.
48. Kad puses būs iesniegušas savus attiecīgos rediģēšanas pieteikumus vai piekritušas rediģēšanas priekšlikumam, valsts tiesai būs jālemj par to, vai ierosinātie rediģējumi ir pieņemami.
49. Pēc rediģēšanas oriģinālo dokumentu nekonfidencialās versijas var izmantot visā civilprocesa gaitā, un nekāda papildu aizsardzība nav jānosaka.

⁽⁴⁵⁾ Iedvesmai skatīt Paziņojuma par piekļuvi lietas materiāliem 35.–38. punktu; Norādījumus par konfidencialitātes pieprasījumiem Komisijas konkurences procedūrās, 18.–26. punkts (pieejami vietnē https://ec.europa.eu/competition/antitrust/business_secrets_en.pdf) un Konkurences ĢD neformālo norādījumu dokumentu par konfidencialitātes pieprasījumiem (*DG Competition informal guidance paper on confidentiality claims*; pieejams vietnē https://ec.europa.eu/competition/antitrust/guidance_en.pdf).

⁽⁴⁶⁾ Piemēram, varētu izmantot krāsu kodēšanas sistēmu, lai norādītu, kurai pusei pieder konfidencialā informācija, vai tā attiecas uz trešo personu informāciju.

⁽⁴⁷⁾ Skatīt, piemēram, Vispārējās tiesas Reglamenta 103. panta 3. punktu.

⁽⁴⁸⁾ Attiecībā uz pārdošanas apjomu, apgrozījumu un tirgus daļu datu diapazoniem skatīt 22. punktu Norādījumos par konfidencialitātes pieprasījumiem Komisijas konkurences procedūrās, pieejami vietnē https://ec.europa.eu/competition/antitrust/business_secrets_en.pdf.

C. Konfidencialitātes loki

50. Konfidencialitātes loks ir informācijas izpaušanas pasākums, ar kuru izpaudēja puse dara pieejamas konkrētas informācijas kategorijas, tostarp konfidencialu informāciju, vienīgi konkrētām personu kategorijām ⁽⁴⁹⁾.

C.1. Konfidencialitātes loki kā efektīvs konfidencialitātes aizsardzības līdzeklis

51. Konfidencialitātes loki valstu tiesās var būt efektīvs konfidencialitātes aizsardzības pasākums dažādās situācijās.
52. Pirmkārt, konfidencialitātes loki var efektīvi nodrošināt tādu kvantitatīvu datu (piemēram, ieņēmumu, cenu, peļņas normas u. c.) ⁽⁵⁰⁾ vai ļoti stratēģiskas komerciālas informācijas izpaušanu, kurus, lai gan tie ir nozīmīgi puses prasībai, ir ļoti grūti jēgpilni apkopot ⁽⁵¹⁾ vai nevar izpaust bez pārmērīgas rediģēšanas riska ⁽⁵²⁾, nezaudējot pierādījuma spēku.
53. Otrkārt, konfidencialitātes loki var palīdzēt sasniegt procesuālu ekonomiju un izmaksu efektivitāti, jo īpaši tad, ja pieprasīto dokumentu skaits ir liels un pilnīgi visi dokumenti atrodas lokā (t. i., to sākotnējā nerediģētā versija). Praksē puses var nepieņemt atklāt konfidencialitātes lokā konkrētu dokumentu nerediģētās versijas, un tām joprojām var būt pienākums sagatavot dažu dokumentu konfidencialas un nekonfidencialas versijas. Tomēr pat šādos gadījumos konfidencialitātes loki var samazināt nepieciešamību pusēm apspriest konfidencialitāti un tādējādi iespējamu kavēšanos.
54. Treškārt, konfidencialitātes lokus var organizēt elektroniski (piemēram, e-izpasišana). Tāpēc konfidencialitātes loki ne vienmēr prasa fizisku informācijas izsniegšanu vai loka dalībnieku fizisku klātbūtni konkrētā vietā.
55. Konfidencialitātes loki var palīdzēt rast līdzsvaru starp izpasišanas nepieciešamību un pienākumu aizsargāt konfidencialu informāciju ⁽⁵³⁾. Dokumentus darot pieejamus konfidencialitātes lokā, attiecīgā konfidencialā informācija tiek efektīvi izpausta, taču tiek kontrolēts vai mazināts varbūtējais ar izpasišanu nodarītais kaitējums, piešķirot piekļuvi ierobežotam personu lokam atkarībā no dažādajiem lietas apstākļiem (piemēram, dokumentu būtības, pušu attiecībām, loka sastāva, trešo personu dokumentiem u. c.).

⁽⁴⁹⁾ Atkarībā no jurisdikcijas šo informācijas izpaušanas pasākumu dēvē arī par konfidencialitātes klubiem vai datu telpām. Šo pasākuma veidu var izmantot arī administratīvajā procesā. Attiecībā uz Komisijas procedūrām skatīt Komisijas paziņojumu par paraugpraksi attiecībā uz lietu izskatīšanu saskaņā ar LESD 101. un 102. pantu (OV C 308, 20.10.2011., 6. lpp.), 96. un 97. punkts; attiecībā uz datu telpām skatīt Paraugpraksi attiecībā uz informācijas izpaušanu datu telpās procedūrās saskaņā ar LESD 101. un 102. pantu un ES Apvienošanās regulu, 9. punkts (*Best Practices on the disclosure of information in data rooms in proceedings under Articles 101 and 102 TFEU and under the EU Merger Regulation*; pieejama vietnē http://ec.europa.eu/competition/mergers/legislation/disclosure_information_data_rooms_en.pdf). Attiecībā uz konfidencialitātes lokiem skatīt Norādījumus par konfidencialitātes loku izmantošanu Komisijas procedūrās (*Guidance on the use of confidentiality rings in Commission proceedings*; pieejami vietnē http://ec.europa.eu/competition/antitrust/conf_rings.pdf).

⁽⁵⁰⁾ Skatīt iepriekš minētās Pamatnostādnes par pārvešanu, 43. punkts.

⁽⁵¹⁾ Skatīt, piem., ESAO 2011. gada 5. oktobra ziņojumu "Procesuālais taisnīgums: pārredzamības jautājumi civiltiesiskajās un administratīvajās izpildu lietās" (*Procedural fairness: transparency issues in civil and administrative enforcement proceedings*), 12. lpp. (pieejams vietnē www.oecd.org/competition/mergers/48825133.pdf); skatīt arī Tvēruma skaidrojumu par pārredzamību un procesuālo taisnīgumu kā ilgtermiņa tematu 2019.–2020. gadam (*Scoping note on Transparency and Procedural Fairness as a long-term theme for 2019–2020*), 2018. gada 6.–8. jūnijs, ESAO konferences centrs, 4.–5. lpp. (pieejams vietnē [www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DAF/COMP/WD\(2018\)6&docLanguage=En](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=DAF/COMP/WD(2018)6&docLanguage=En)).

⁽⁵²⁾ Piemēram, attiecībā uz datiem, ko ārēji darbuņēmēji ir ievākuši no Komisijas rīkotas aptaujas dalībniekiem, iepriekš minētā atzinuma lietā *Sainsbury's Supermarkets Ltd/MasterCard Incorporated un citi* 21. punktā Komisija secināja, ka informāciju nebija iespējams anonimizēt tā, lai pilnībā ievērotu datu sniedzēju likumīgās intereses aizsargāt to konfidencialo informāciju.

⁽⁵³⁾ Šajā saistībā skatīt izpasišanu konfidencialitātes lokā saskaņā ar Vispārējās tiesa rīkojumu, ko tā izdeva savā 2014. gada 14. marta spriedumā, *Cementos Portland Valderrivas, SA/Komisija*, lieta T-296/11, EU:T:2014:121 24. punkts: (...) lai līdzsvarotu sacīkstes principu, no vienas puses, un tā iepriekšējās izmeklēšanas posma īpašības, kurā attiecīgajam uzņēmumam nav ne tiesību tikt informētam par galvenajiem pierādījumiem, uz kuriem balstās Komisija, ne tiesību piekļūt lietas materiāliem, no otras puses, 2013. gada 14. maija rīkojumā tika ņemta vērā tikai tā informācija, kas tika darīta pieejama tikai prasītājas advokātiem ar nosacījumu, ka viņi paraksta dokumentu par konfidencialitātes ievērošanu.

56. Tomēr, apsverot, vai un kādā mērā pierādījumus vajadzētu ievietot konfidencialitātes lokā, valstu tiesas var pievērst uzmanību tam, ka informācija, kas ievietota konfidencialitātes lokā, var ierobežot to, ciktāl tā var būt pieejama un/vai izmantota nākamajos procedūras posmos (piemēram, uzklaušanās, publikācijā u. c.). Valstu tiesas var arī uzskatīt par būtisku jautājumu par to, vai joprojām būs nepieciešamas dokumentu nekonfidencialās versijas, un, ja tā būs, tad par dokumentu skaitu, kas jebkurā gadījumā būtu jārediģē.

C.2. Konfidencialitātes loka organizēšana

57. Ja valsts tiesa uzskata, ka konfidencialitātes loks ir efektīvs izprasīšanas pasākums konkrētā gadījumā, tā ar tiesas rīkojumu var pieņemt lēmumu par vairākiem būtiskiem aspektiem, piemēram, a) informāciju, kas ir jāievieto konfidencialitātes lokā; b) konfidencialitātes loka sastāvu; c) konfidencialitātes saistībām, kas jāuzņemas pusēm; d) konfidencialitātes loka loģistisko organizāciju. Dažus aspektus jau var noteikt ar valsts procesuālajiem noteikumiem vai valsts tiesas izdotajiem vispārīgajiem norādījumiem ⁽⁵⁴⁾.

a) *Konfidencialitātes lokam pieejamās informācijas identificēšana*

58. Ikvienā konfidencialitātes lokā, ko ar rīkojumu pieprasa valsts tiesa, parasti identificē informācijas kategorijas vai īpašus pierādījumus, kas tajā būtu jāiekļauj. Praksē pirms tiesas rīkojuma izdošanas puses var vienoties vai tiesa var aicināt puses vienoties par dokumentiem vai informāciju, kas būtu jāiekļauj konfidencialitātes lokā.

b) *Konfidencialitātes loka sastāvs*

59. Pēc pušu iesniegumu izskatīšanas rakstiski, mutiskā uzklaušanās vai pamatojoties uz pušu vienošanos, tiesa var izdot rīkojumu par to, kuri būs konfidencialitātes loka dalībnieki un kādas būs dalībnieku piekļuves tiesības ⁽⁵⁵⁾.

60. Konfidencialitātes loka dalībnieki var būt tās personas, kurām ir tiesības izskatīt dokumentus konfidencialitātes lokā. Lēmums par konfidencialitātes loka sastāvu būs atkarīgs no lietas apstākļiem, jo īpaši no tās informācijas veida, uz kuru attiecas izprasīšanas lūgums.

61. Konfidencialitātes loka dalībnieku vidū var būt pušu ārējie konsultanti (piemēram, ārējais juridiskais konsultants vai citi konsultanti), iekšējais juridiskais konsultants un/vai citi uzņēmuma pārstāvji. Atkarībā no valstu noteikumiem un konkrētiem lietas apstākļiem konfidencialitātes lokus var veidot tikai ārēji konsultanti vai arī ārēju un iekšēju konsultantu grupa.

Ārējie konsultanti

62. Atkarībā no attiecīgās lietas vajadzībām ārējie konsultanti var būt juridiskais konsultants un citi konsultanti vai eksperti, piemēram, grāmatveži, ekonomisti, finanšu konsultanti vai revidenti.

63. Atkarībā no attiecībām starp pieprasītāju un izpaudēju pusi un informācijas, kas jāatklāj, tiesa var uzskatīt par nepieciešamu ļaut piekļūt konfidencialitātes lokam vienīgi konsultantiem, kuri nav iesaistīti to pārstāvēto uzņēmumu lēmumu pieņemšanas procesos ⁽⁵⁶⁾. Bieži tā notiek ārējo konsultantu gadījumā.

⁽⁵⁴⁾ Procedūras organizēšanas piemēru skatīt Vispārējās tiesas pieņemtajos Vispārējās tiesas Reglamenta izpildes praktiskos noteikumus, jo īpaši VI sadaļu par konfidencialitāti (OV L 152, 18.6.2015., 1. lpp.). Piemēram, par konfidencialitātes loka noteikumiem un datu telpas noteikumiem, ko izmanto Komisijas administratīvajās procedūrās, skatīt 4.3. sadaļu iepriekš minētajā Paraugpraksē attiecībā uz informācijas izpaušanu datu telpās procedūrās saskaņā ar LESD 101. un 102. pantu un ES Apvienošanās regulu; minēto pamatnostādņu A pielikumu "Standarta datu telpas noteikumi" (*Standard data room rules*) (par konfidencialas informācijas izprasīšanu, pamatojoties vienīgi uz ārējiem konsultantiem) (pieejams vietnē https://ec.europa.eu/competition/antitrust/data_room_rules_en.pdf); kā arī iepriekš minētos Norādījumus par konfidencialitātes loka izmantošanu, jo īpaši to 5. sadaļu par apspriestu vienošanos par izprasīšanu.

⁽⁵⁵⁾ Lēmumā par konfidencialitātes loka sastāvu var noteikt arī maksimālo katras puses dalībnieku skaitu.

⁽⁵⁶⁾ Skatīt Zaudējumu atlīdzināšanas direktīvas 18. apsvērumu (*ierobežo to personu loku, kurām ir tiesības iepazīties ar pierādījumiem*).

64. Pretstatā ārējiem konsultantiem uzņēmuma iekšējais juridiskais konsultants vai uzņēmuma pārstāvji var pildīt uzņēmumā dažādas korporatīvās funkcijas un bieži var būt tieši vai netieši iesaistīti uzņēmuma stratēģisko lēmumu pieņemšanā. Tāpēc konkrētos apstākļos var pastāvēt risks, ka piekļuve konkrētai konfidencialai informācijai konfidencialitātes lokā var ietekmēt uzņēmuma iekšējā juridiskā konsultanta komerciālos vai stratēģiskos ieteikumus uzņēmuma vadībai. Tas varētu notikt, piemēram, ja civilprocesa puses ir faktiski vai potenciāli konkurenti un piekļuve sensitīvai komercinformācijai vai stratēģiskai informācijai var tām dot nepamatotas konkurences priekšrocības; ja pusēm ir piegādes attiecības vai ja informācija, kas jāatklāj, ietver nolīgumus, kuri aizvien ir spēkā.
65. Lemjot par to, vai atļaut piekļuvi vienīgi ārējiem konsultantiem, valstu tiesas var ņemt vērā attiecīgās informācijas būtību, kā arī to, vai šāda ierobežota piekļuve ļauj pusēm efektīvi izmantot savas tiesības tiesvedībā saskaņā ar ES ⁽⁵⁷⁾ un valstu tiesību aktiem.

Iekšējais juridiskais konsultants un/vai citi uzņēmuma pārstāvji

66. Var pastāvēt apstākļi, kad valsts tiesa var uzskatīt, ka iekšējam juridiskajam konsultantam un/vai uzņēmuma pārstāvjiem (piemēram, vadītājiem vai citiem darbiniekiem ⁽⁵⁸⁾) var būt lietderīgi piekļūt konfidencialitātes lokiem. Iekšējā juridiskā konsultanta un/vai uzņēmuma pārstāvju piekļuvi var vērtēt katrā gadījumā atsevišķi, un tā var būt atkarīga no tā, cik cieša ir pušu ierosināto personu saikne ar darījumdarbību, darbības jomu vai operatīvo darījumdarbību, uz kuru attiecas pieprasījums, vai citiem faktiskajiem apstākļiem.
67. Šāda piekļuve var tikt piešķirta gadījumos, kad konfidencialā informācija (pilnībā vai daļēji) ir uzskatāma par mazāk komerciāli sensitīvu vai ja izpaušana uzņēmuma darbiniekiem nevar nodarīt kaitējumu, piemēram, pušu attiecību dēļ.
68. Iekšējam juridiskajam konsultantam un/vai citiem uzņēmuma pārstāvjiem piekļuvi konkrētai informācijai var arī piešķirt, pamatojoties uz pušu pieprasījumu ⁽⁵⁹⁾, parasti, ja ārējais juridiskais konsultants, kuram bijusi piekļuve informācijai, uzskata, ka nevar pienācīgi pārstāvēt sava klienta intereses, neizpaužot klientam konkrētu informāciju. Tas tā ir, piemēram, tad, ja ārējais juridiskais konsultants nespēj novērtēt informācijas precizitāti vai nozīmi no puses prasības viedokļa vai ja informācija ir ļoti tehniska vai konkrētam ražojumam/pakalpojumam raksturīga un tās nozīmīguma novērtēšanai ir vajadzīgas zināšanas par attiecīgo nozari vai jomu ⁽⁶⁰⁾.
69. Turklāt dažu dalībvalstu tiesību sistēmās konkrētās situācijās var būt iespējams lūgt valsts tiesas piekrišanu tam, ka konkrētas informācijas vienības tiek atklātas iekšējam juridiskajam konsultantam vai uzņēmuma pārstāvjiem, bet šīs personas nekļūst par konfidencialitātes loka dalībniekiem.

Piekļuves tiesības

70. Ja konfidencialitātes loku veido ārējais juridiskais konsultants, iekšējais juridiskais konsultants un/vai uzņēmuma pārstāvji, var noteikt, ka visām pusēm ir piekļuve visai lokā izpaustajai informācijai, vai arī var piešķirt atšķirīgas piekļuves tiesības.
71. Ir iespējams arī tas, ka konfidencialitātes loki tiek organizēti ar diviem piekļuves līmeņiem: loka iekšējais līmenis, ko veido ārējais juridiskais konsultants un/vai citi ārējie konsultanti, kuriem ir tiesības piekļūt sensitīvākajai informācijai; loka ārējais līmenis, ko veido iekšējais juridiskais konsultants un/vai uzņēmuma pārstāvji, kuriem ir tiesības piekļūt pārējai konfidencialajai informācijai.

⁽⁵⁷⁾ Skatīt, piemēram, Komerccioslāpumu direktīvas 9. panta 2. punktu.

⁽⁵⁸⁾ Piemēram, personas, kuras pieprasītāja puse nodarbina uz darba līguma, cita pakalpojumu līguma vai cita līguma pamata.

⁽⁵⁹⁾ Iedvesmai skatīt iepriekš minētā Paziņojuma par piekļuvi lietas materiāliem 47. punktu.

⁽⁶⁰⁾ Tiesvedībā, kas attiecas uz komercioslāpumu izpaušanu, Komerccioslāpumu direktīvas 9. panta 2. punktā ir paredzēts, ka to personu ierobežotajā lokā, kurām ir tiesības piekļūt pierādījumiem, ietver vismaz vienu fizisku personu no katras puses. Šī prasība attiecas vienīgi uz (iespējamiem) komercioslāpumiem.

72. Pamatojoties uz izpaudējas puses pamatotu lūgumu, tiesa atkarībā no valsts procedūrām, var arī noteikt īpašus ierobežojumus attiecībā uz konkrētu konfidencialitātes loka dalībnieku piekļuvi konkrētiem dokumentiem.
73. Var būt iespējams, ka piekļuve konfidencialitātes lokiem tiek piešķirta arī administratīvajam un/vai atbalsta personālam (tostarp, piemēram, darbiniekiem, kas sniedz elektroniskus un tehniskus pakalpojumus ārējā elektroniskā izprasīšanā vai tiesvedībā) citu lokā identificētu personu uzraudzībā un ar tām pašām konfidencialitātes saistībām.
74. Visbeidzot, kad tiesa ir pieņēmusi lēmumu par konfidencialitātes loka sastāvu, tai varētu būt lietderīgi identificēt katru atsevišķo loka dalībnieku pēc vārda un uzvārda, amata vai funkcijas un saistības ar pusēm⁽⁶¹⁾. Tiesa var arī norādīt, kuriem tiesas darbiniekiem fizisku konfidencialitātes loku gadījumā jābūt klāt vai ir iespēja piekļūt lokam vienlaikus ar pusēm vai jebkurā citā laikā.

c) *Konfidencialitātes loka dalībnieku rakstiskās apņemšanās*

75. Tiesa var lūgt, lai konfidencialitātes loka dalībnieki iesniedz tiesā rakstiskas apņemšanās. Šīs apņemšanās attieksies uz to pienākumiem attiecībā uz piekļuvi konfidencialitātes lokam un jo īpaši konkrētas, konfidencialitātes lokā iekļautas informācijas, konfidencialitāti⁽⁶²⁾.
76. Šādas apņemšanās cita starpā var attiekties uz: pienākumu bez tiesas piekrišanas neizpaust konfidencialo informāciju personai, kuru tiesa nav norādījusi kā konfidencialitātes loka dalībnieku; pienākumu izmantot konfidencialo informāciju tikai tā civilprocesa vajadzībām, kurā izdots izprasīšanas rīkojums; pienākumu nodrošināt pienācīgu informācijas uzraudzību; pienākumu veikt jebkādus konkrētajos apstākļos nepieciešamos pasākumus, lai novērstu neatļautu piekļuvi; pienākumu nekopēt, nedrukāt, nelejupielādēt, citādā veidā nereplicēt, nenosūtīt un nenodot pieejamos dokumentus; pienākumu atgriezt vai iznīcināt konfidencialu informāciju saturošo dokumentu kopijas; pienākumu padarīt dokumentus nepieejamus noteiktām personām no jebkura datora vai ierīces pēc noteikta datuma utt.
77. Gadījumos, kad tiesa atļauj piekļūt konfidencialitātes lokam vienīgi ārējiem konsultantiem, tā var viņiem uzlikt pienākumu neizpaust konfidencialo informāciju saviem klientiem. Tam var būt īpaša nozīme tajās jurisdikcijās, kurās ārējam juridiskajam konsultantam saskaņā ar advokātu padomes ētikas vai citiem noteikumiem ir pienākums dalīties informācijā ar saviem klientiem⁽⁶³⁾. Šajā nolūkā, ja puses vienojas par šādiem ierobežojumiem konfidencialitātes lokā, tām varētu būt nepārprotami jāatbrīvo ārējie juridiskie konsultanti, kas ir konfidencialitātes loka dalībnieki (un, iespējams, to advokātu birojs), no pienākuma atklāt tām informāciju, kas iekļauta konfidencialitātes lokā⁽⁶⁴⁾.
78. Turklāt, ja iekšējais juridiskais konsultants vai uzņēmuma pārstāvji piedalās konfidencialitātes lokā, viņiem var noteikt papildu prasības. Piemēram, valsts tiesa var uzskatīt, ka ir atbilstoši noteikt, ka ierobežotā laikposmā konkrētais darba ņēmējs nedrīkst strādāt darījumdarbības jomā, uz kuru attiecas attiecīgais prasījums.

d) *Konfidencialitātes loka loģistikā organizācija*

79. Līdz ar konfidencialitātes loku noteikšanu var būt nepieciešams, lai valstu tiesas pieņemtu lēmumus par dažādiem organizatoriskiem, ar infrastruktūru un loģistiku saistītiem pasākumiem.

⁽⁶¹⁾ Skatīt iepriekš minēto Komisijas atzinumu *Servier* lietā, 22. punkts. 22.

⁽⁶²⁾ Piemēram, Komisija administratīvajās procedūrās izmanto standarta neizpaušanas nolīgumu (pieejams vietnē https://ec.europa.eu/competition/antitrust/nda_en.pdf).

⁽⁶³⁾ Tā ir atkāpe no ierastās prakses, kad puses ārējais juridiskais konsultants atklāj savam klientam informāciju un procesuālos dokumentus, kas saņemti no citām procesā iesaistītajām pusēm, un brīvi apspriež tos ar savu klientu.

⁽⁶⁴⁾ Savā administratīvajā praksē Komisija var arī lūgt atbrīvot no pienākuma, kas paredz juristam un klientam apmainīties ar informāciju; skatīt, piemēram, iepriekš minēto Norādījumu par konfidencialitātes loku izmantošanu 13. punktu un Paraugprakses attiecībā uz informācijas izpaušanu datu telpās 23. punktu.

80. Pirmkārt, konfidenciāla informācija konfidencialitātes lokā var tikt izpausta fiziski vai elektroniski. Fizisku izpaušanu var organizēt tiesas telpās, tiesas darbiniekiem kontrolējot izpaušanu, vai to var darīt arī puses savās telpās, neiesaistot tiesu. Fiziska izpaušana var izpausties kā dokumentu papīra kopiju nodošana, taču arī kā pierādījumu izpaušana, izmantojot CD, DVD vai USB spraudni fiziskā atrašanās vietā tiesas vai pušu telpās.
81. Ja informāciju konfidencialitātes lokā izpauž tiesas telpās, tiesai varētu būt jānodrošina pienācīgi līdzekļi, kā piekļūt informācijai, izņemot, ja personām, kam ir piekļuve konfidencialitātes lokam, ir atļauts ierasties ar savu ierīci.
82. Konfidencialitātes lokā informācijas izpaušana var notikt arī elektroniski. Šādā gadījumā informācija tiek augšupielādēta un saglabāta elektroniskā vietā (piemēram, mākonī), un piekļuvi informācijai aizsargā atbilstoša šifrēšana.
83. Otrkārt, tiesa var noteikt piekļuves konfidencialitātes lokam termiņu.
84. Treškārt, tiesai varētu būt arī jālemj par izpaušanas telpu pieejamību (piemēram, tikai darba laikā), tiesas darbinieku klātbūtni izpaušanas telpās, atļauju ienest telpās piezīmes vai lietas materiālus utt.
85. Visbeidzot, lai nodrošinātu, ka konfidencialitātes lokā izpaustā konfidenciālā informācija tiek aizsargāta visā procesa gaitā, valsts tiesas var lūgt pusēm iesniegt gan konfidenciālas, gan nekonfidenciālas procesuālo rakstu versijas (piemēram, nekonfidenciālajās versijās kvantitatīvos datus iekļaujot tikai agregētā vai anonimizētā veidā), atsaukties uz konfidenciālu informāciju tikai konfidenciālā pielikumā vai veikt citus pasākumus, lai aizsargātu informācijas konfidencialitāti. Sīkāku informāciju šajā saistībā skatīt turpmāk IV sadaļā.

D. **Ekspertu iecelšana**

86. Dažās jurisdikcijās valsts tiesas var izlemt par tādas neatkarīgas trešās personas iecelšanu, kurai ir zināšanas konkrētā jomā (piemēram, par grāmatvedību, finansēm, konkurences tiesībām, revīziju u. c.), lai tā piekļūtu konkrētai konfidenciālajai informācijai, uz kuru attiecas izpaušanas lūgums. Šāda tiesas iecelta eksperta uzdevums atšķiras no uzdevuma, kāds ir pušu ieceltiem ekspertiem, kuri dažās jurisdikcijās bieži vien tiek izmantoti puses prasījuma vai aizstāvības pamatošanai.
87. Ja valsts procesuālie noteikumi to atļauj, eksperta uzdevums var būt, piemēram, sagatavot jēgpilnu nekonfidenciālu kopsavilkumu attiecībā uz informāciju, kas jādara pieejama pusei, kura lūdz izprasišanu. Alternatīvi un atkarībā no piemērojamajiem valsts procesuālajiem noteikumiem ekspertam var lūgt sagatavot konfidenciālu ziņojumu, kuru var darīt pieejamu tikai tās puses ārējam juridiskajam konsultantam un/vai citiem ārējiem konsultantiem, kas lūdz izprasišanu, bet nekonfidenciālu ziņojuma versiju var darīt pieejamu pašai pieprasītājai pusei.

D.1. **Ekspertu iecelšana kā efektīvs konfidencialitātes aizsardzības līdzeklis**

88. Pirmkārt, ekspertu iecelšana var izrādīties efektīvs pasākums tad, ja izpaužamā informācija ir komerciāli ļoti sensitīva, kā arī pēc būtības kvantitatīva vai tehniska (piemēram, komercreģistros vai grāmatvedības reģistros iekļautā informācija, klientu dati, informācija par ražošanas procesiem u. c.). Šādos gadījumos eksperti var dot kopsavilkumu par konfidenciālo informāciju un/vai apkopot to nolūkā darīt to pieejamu pusei, kas lūdz atklāt informāciju.
89. Otrkārt, ekspertu iecelšana var būt efektīva arī tad, ja viena puse lūdz papildu piekļuvi konfidenciāliem dokumentiem, kas satur pamatā esošos datus, piemēram, lai novērtētu tādas metodoloģijas precizitāti, ko izmanto zaudējumu, pārnesto pārmaksu u. c. apmēra noteikšanai.
90. Treškārt, gadījumos, kad liels skaits izpaužamo dokumentu attiecas uz trešo personu konfidenciālo informāciju, tiesas var atzīt, ka efektīvāk ir iecelt ekspertu, lai tas piekļūtu informācijai un sniegtu atzinumu par informācijas konfidenciālo būtību, nevis iesaistīties sarunās ar pusēm par dokumentu rediģēšanas apmēru vai izveidot konfidencialitātes loku.

D.2. *Norādījumu došana ekspertiem*

91. Valsts tiesa var iecelt ekspertus un dot tiem norādījumus. Atkarībā no dažādajiem procesuālajiem noteikumiem valstu tiesas var iecelt trešo personu neatkarīgus ekspertus no "tiesas apstiprināto" ekspertu saraksta, pušu ierosināto ekspertu saraksta utt. Saskaņā ar valstu procesuālajiem noteikumiem, ieceļot ekspertu, valsts tiesai var būt jāapsver vai jāizlemj arī tas, kurš apmaksās eksperta izdevumus.
92. Kad eksperts ir iecelts, valstu tiesas var lūgt, lai eksperts iesniedz rakstiskas apņemšanās attiecībā uz iegūtās informācijas konfidencialitāti.
93. Tāpat kā konfidencialitātes loka dalībniekiem, arī ekspertiem var noteikt pienākumu piekrist neizpaust konfidencialo informāciju personām, kuras nav norādījuši tiesa, vai to neizpaust tad, ja tiesa tam nav tieši piekritusi; izmantot konfidencialo informāciju tikai tā civilprocesa vajadzībām, kurā izdots izprasīšanas rīkojums; nodrošināt informācijas pienācīgu aizsardzību; veikt visus pasākumus, kas nepieciešami apstākļos, kad jānovērš nesankcionēta piekļuve un jāatgriež vai jāiznīcina tādu dokumentu kopijas, kas satur konfidencialu informāciju utt. Šīs apņemšanās var ietvert arī sankcijas par konfidencialitātes pienākuma pārkāpumu.
94. Ekspertiem var arī noteikt pienākumu informēt par visiem interešu konfliktiem, kas tiem varētu liegt pildīt savu uzdevumu.
95. Turklāt tiesa var dot norādījumus ekspertam par sagatavojamā ziņojuma veidu un to, vai var būt nepieciešama gan konfidenciala, gan nekonfidenciala ziņojuma versija.
96. Ikreiz, kad tiek sagatavota eksperta ziņojuma konfidenciala versija, tiesa var nolemt, ka ziņojumu koplieto tikai ar pušu ārējiem konsultantiem, savukārt puses var piekļūt tikai ziņojuma nekonfidencialajai versijai. Ja valsts tiesa ierobežo piekļuvi eksperta sagatavotā ziņojuma konfidencialajai versijai, atļaujot to tikai puses ārējam juridiskajam konsultantam, minētajam konsultantam tiek lūgts neizpaust savam klientam šajā ziņojumā ietverto konfidencialo informāciju⁽⁶⁵⁾. Ja tiesa nolemj, ka neatkarīgā eksperta izmantotos pamatā esošos datus var atklāt arī ārējam konsultantam, var būt nepieciešami atsevišķi konfidencialitātes pasākumi.
97. Ja iekšējam juridiskajam konsultantam un/vai uzņēmuma pārstāvjiem ir atļauts piekļūt eksperta ziņojuma konfidencialajai versijai, tiesa var lūgt, lai arī viņi iesniedz rakstiskas apņemšanās attiecībā uz tās informācijas konfidencialitāti, kurai viņiem ir pieeja.

IV. KONFIDENCĪLĀS INFORMĀCIJAS AIZSARDZĪBA PROCESA LAIKĀ UN PĒC TĀ

98. Kad ir notikusi konfidencialas informācijas izpaušana, valstu tiesas var apsvērt, kā šo informāciju var izmantot procesa laikā un pēc tā⁽⁶⁶⁾. Piemēram, ja pušu ārējie vai iekšējie konsultanti savos procesuālajos rakstos izmanto informāciju, kurai tie piekļuvuši konfidencialitātes lokā vai kura ir iekļauta eksperta konfidencialajā ziņojumā, valstu tiesas var lūgt tiem atsaukties uz šo informāciju tikai konfidencialos pielikumos, kurus iesniedz vienlaikus ar galvenajiem procesuālajiem rakstiem⁽⁶⁷⁾.
99. Ja pušu ārējais juridiskais konsultants vai liecinieki vēlas atsaukties uz šādu informāciju tiesas sēdē vai uz klausot ekspertu saistībā ar šādiem pierādījumiem, valstu tiesas var organizēt *in camera* (t. i., slēgtas) sēdes, ja to pieļauj piemērojamie procesuālie noteikumi. Alternatīvi – pušu konsultantiem var būt iespējams mutiski norādīt tiesnesim uz šādu informāciju, neatklājot to atklātā tiesas sēdē.
100. Nepieciešamība aizsargāt konfidencialu informāciju var rasties arī vēlāk, piemēram, pieņemot, pasludinot vai publicējot spriedumu, pārsūdzības procesa laikā vai saņemot lūgumus piekļūt tiesas reģistriem.

⁽⁶⁵⁾ Tāpat kā ārējam juridiskajam konsultantam paredzēto konfidencialitātes loku gadījumos klientiem var nākties atbrīvot ārējos konsultantus no pienākuma atklāt viņiem ziņojumā iekļauto konfidencialo informāciju. Skatīt iepriekš 77. punktu.

⁽⁶⁶⁾ Konfidencialas informācijas aizsardzība ir vispārējs ES tiesību princips. Skatīt 18. zemsvītras piezīmi iepriekš.

⁽⁶⁷⁾ Procesuālo rakstu nekonfidencialajām versijām ir jābūt tādām, lai citi dalībnieki varētu saprast argumentus un pierādījumus, uz ko tiek izdarītas atsauces, un lai tādējādi tie varētu apspriest lietu ar saviem juridiskajiem pārstāvjiem un dot tiem attiecīgus norādījumus.

A. Slēgtas sēdes

101. Saskaņā ar atklātas tiesas principu civilprocess parasti ir atklāts ⁽⁶⁸⁾, un valstu tiesas var salāgot konfidencialās informācijas aizsardzības intereses ar nepieciešamību ierobežot atklātas tiesas principa ievērošanu.
102. Saskaņā ar valstu noteikumiem tiesas var nolemt izslēgt atsauces uz konfidencialu informāciju atklātās sēdēs vai rīkot slēgtas sēdes tikai attiecībā uz tām uzklaušanās daļām, kurās varētu tikt apspriesta konfidenciala informācija. Otrajā gadījumā valstu tiesām būtu jāizlemj, kam būtu tiesības piedalīties slēgtajā sēdē. Šo lēmumu var ietekmēt tas, kā un kam tika izpausta konfidencialā informācija (piemēram, pušu ārējiem konsultantiem, ekspertam, pušu uzņēmumu pārstāvjiem u. c.).
103. Slēgtās sēdēs (sēžu slēgtās daļās) parasti ir atļauts piedalīties tikai tiem ārējiem konsultantiem un/vai iekšējam juridiskajam konsultantam vai citiem uzņēmuma pārstāvjiem, kuriem ir piešķirta atļauja piekļūt konfidencialajiem dokumentiem konfidencialitātes lokā, un (attiecīgā gadījumā) ekspertam, kurš ir piekļuvis informācijai.
104. Slēgtas sēdes var būt efektīvs līdzeklis, kā veikt pušu vai liecinieku iztaujāšanu par konfidencialiem pierādījumiem, kas tika atklāti konfidencialitātes lokā, vai kā uzklaut ekspertu saistībā ar tā ziņojumā iekļautajiem konfidencialajiem pierādījumiem.

B. Paziņošana pusēm un publicēšana

105. Neskarot pušu tiesības uz pārsūdzību, tiesai varētu būt jāapsver tas, kā aizsargāt konfidencialo informāciju sprieduma versijā, kas paziņojama pusēm.
106. Turklāt, ja lēmumi vai spriedumi tiek publicēti, valstu tiesām var nākties aizsargāt konfidencialu informāciju. Lai aizsargātu pušu vai trešo personu konfidencialo informāciju, pasludinot spriedumu un pasūtot tā publicēšanu, valstu tiesas var apsvērt iespēju anonimizēt informāciju, kas varētu identificēt informācijas avotu vai atdalīt no nolēmuma publiski pieejamās versijas tās daļas, kurās ir atsauces uz konfidencialu informāciju ⁽⁶⁹⁾. Šajā procesā tiesa var lūgt pušu palīdzību tādas informācijas identificēšanā, kuru nevajadzētu atklāt plašākai sabiedrībai (piemēram, lūdzot versiju ar atzīmēm) ⁽⁷⁰⁾.

C. Piekļuve tiesas reģistriem

107. Valstu tiesām var būt jāaizsargā konfidenciala informācija saistībā ar lūgumiem piekļūt tiesas reģistriem (vai nu sprieduma konfidencialajai versijai, vai arī visam lietas materiālam), ja šādus lūgumus var iesniegt saskaņā ar valsts procesuālajiem noteikumiem.
108. Atkarībā no valstu noteikumiem valstu tiesas var nolemt ierobežot piekļuvi tiesas reģistriem vai nu tikai attiecībā uz daļu no lietas materiāliem (piemēram, liegt piekļuvi dokumentiem, kas tika izpausti konfidencialitātes lokā, ekspertu ziņojumiem, slēgtu sēžu protokolliem, procesuālo rakstu konfidencialajām versijām u. c.), vai arī attiecībā uz visiem lietas materiāliem kopumā.

⁽⁶⁸⁾ Skatīt Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. pantu un iepriekš minētās Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu. Dažās dalībvalstīs izņēmumus no šā principa var piemērot saistībā ar sabiedriskās kārtības uzturēšanu, pamattiesību aizsardzību vai citiem vispārējiem mērķiem.

⁽⁶⁹⁾ Skatīt arī Komerccioslāpumu direktīvas 9. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

⁽⁷⁰⁾ Iedvesmai par to, kā veikt šo procesu, skatīt Norādījumus par Komisijas lēmumu publisko versiju sagatavošanu (*Guidance on the preparation of public versions of Commission Decisions*; pieejami vietnē https://ec.europa.eu/competition/antitrust/guidance_on_preparation_of_public_versions_antitrust_04062015.pdf).

109. Šajā saistībā valstu tiesas cita starpā var apsvērt iespēju lūgt pusēm norādīt, kuri dokumenti ir konfidenciāli, lai tie nebūtu pieejami procesā neiesaistītām pusēm, vai arī tiesas reģistriem pieprasīt attiecīgo dokumentu nekonfidenciālas versijas. Piemēram, ja procesā tika atklāts liels skaits konfidenciālu dokumentu un konfidencialitātes aizsardzībai tika izmantoti tādi pasākumi kā konfidencialitātes loki, tiesa var arī apsvērt iespēju reģistrēt tiesas lietvedībā tikai procesuālo rakstu nekonfidenciālās versijas, slēgto sēžu protokolus ⁽⁷¹⁾ vai ekspertu ziņojumus. Tiesa var arī apsvērt iespēju daļēji vai pilnībā slēgt tiesas lietas materiālus uz noteiktu laiku.
110. Lemjot par daļēju vai pilnīgu piekļuves ierobežošanu, tiesām var būt cita starpā jānovērtē, kurš lūdz piekļuvi tiesas lietas materiāliem. Piemēram, tiesām var būt jāņem vērā tas, ka personas, kas lūdz piekļuvi, varētu darboties tajā pašā tirgū vai veikt to pašu darbību kā civilprocesā iesaistītās puses (piemēram, pušu konkurenti, darījumu partneri u. c.) un varētu būt īpaši ieinteresētas piekļūt tiesas lietas materiāliem pēc procesa pabeigšanas.

⁽⁷¹⁾ Ja slēgtā tiesas sēdē tika izdarīta atsauce uz konfidenciālu informāciju un tā tika reģistrēta, šis pasākums var būt nepieciešams. Tomēr, ja tas ir iespējams saskaņā ar piemērojamajiem valsts noteikumiem, tiesa var nolemt, ka slēgtā tiesas sēdē var izdarīt atsauci uz noteiktu informāciju, to neregistrējot. Šajā situācijā var nebūt nepieciešams gatavot slēgto tiesas sēžu protokolu nekonfidenciālas versijas.

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾**2020. gada 21. jūlijs**

(2020/C 242/02)

1 euro =

Valūta	Maiņas kurss	Valūta	Maiņas kurss		
USD	ASV dolārs	1,1443	CAD	Kanādas dolārs	1,5399
JPY	Japānas jena	122,70	HKD	Hongkongas dolārs	8,8704
DKK	Dānijas krona	7,4449	NZD	Jaunzēlandes dolārs	1,7305
GBP	Lielbritānijas mārciņa	0,90055	SGD	Singapūras dolārs	1,5891
SEK	Zviedrijas krona	10,2390	KRW	Dienvīdkorejas vona	1 367,96
CHF	Šveices franks	1,0740	ZAR	Dienvīdāfrikas rands	18,8806
ISK	Islandes krona	159,30	CNY	Ķīnas juaņa renminbi	7,9982
NOK	Norvēģijas krona	10,4933	HRK	Horvātijas kuna	7,5300
BGN	Bulgārijas leva	1,9558	IDR	Indonēzijas rūpija	16 830,00
CZK	Čehijas krona	26,429	MYR	Malaizijas ringits	4,8764
HUF	Ungārijas forints	350,64	PHP	Filipīnu peso	56,455
PLN	Polijas zlots	4,4362	RUB	Krievijas rublis	81,0833
RON	Rumānijas leja	4,8392	THB	Taizemes bāts	36,194
TRY	Turcijas lira	7,8369	BRL	Brazīlijas reāls	6,0416
AUD	Austrālijas dolārs	1,6154	MXN	Meksikas peso	25,5910
			INR	Indijas rūpija	85,3805

⁽¹⁾ Datu avots: atsauces maiņas kursu publicējusi ECB.

V

(Atzinumi)

PROCEDŪRAS, KAS SAISTĪTAS AR KONKURENCES POLITIKAS ĪSTENOŠANU

EIROPAS KOMISIJA

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju

(Lieta M.9903 – *SoftBank Group / Mizuho Financial Group / One Tap Buy*)

Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2020/C 242/03)

1. Komisija 2020. gada 14. jūlijā saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju, ievērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 4. pantu.

Šis paziņojums attiecas uz šādiem uzņēmumiem:

- *SoftBank Corp.* ("*SoftBank*", Japāna), kas ir uzņēmuma *SoftBank Group Corp.* meitasuzņēmums,
- *Mizuho Securities Co., Ltd.* ("*Mizuho*", Japāna), kas ir uzņēmuma *Mizuho Financial Group* meitasuzņēmums,
- *One Tap BUY Co., Ltd.* ("*OTB*", Japāna), ko pilnībā kontrolē uzņēmums *SoftBank*.

Uzņēmumi *SoftBank* un *Mizuho* Apvienošanās regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 3. panta 4. punkta nozīmē iegūst kopīgu kontroli pār uzņēmumu *OTB*.

Koncentrācija tiek veikta, iegādājoties daļas.

2. Attiecīgie uzņēmumi veic šādu uzņēmējdarbību:

- *SoftBank* ir uzņēmuma *SoftBank Group Corp.* meitasuzņēmums, kas darbojas šādās jomās: progresīvie telesakari, interneta pakalpojumi, lietu internets, robotika un tīras enerģijas tehnoloģijas,
- *Mizuho* ir uzņēmuma *Mizuho Financial Group Inc.* meitasuzņēmums, kas piedāvā finanšu un stratēģiskus pakalpojumus, tostarp šādās jomās: banku pakalpojumi, vērtspapīri, trastu un aktīvu pārvaldība, kredītkartes, bankas pakalpojumi privātpersonām un riska kapitāls,
- *OTB* piedāvā vērtspapīru tirdzniecības lietotni, kas ļauj Japānā dzīvojošiem investoriem mobilā režīmā tirgot vērtspapīrus (ASV biržas sarakstos iekļautas akcijas un Japānas biržās tirgotus fondus).

3. Iepriekšējā pārbaudē Komisija konstatē, ka uz paziņoto darījumu, iespējams, attiecas Apvienošanās regulas darbības joma. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā netiek pieņemts.

Ievērojot Komisijas paziņojumu par vienkāršotu procedūru dažu koncentrācijas procesu izskatīšanai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 ⁽²⁾, jānorāda, ka šī lieta ir nododama izskatīšanai atbilstoši procedūrai, kas paredzēta šajā paziņojumā.

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp. ("*Apvienošanās regula*").

⁽²⁾ OV C 366, 14.12.2013., 5. lpp.

4. Komisija aicina ieinteresētās trešās personas iesniegt tai savus iespējamus apsvērumus par ierosināto darījumu.

Apsvērumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienu laikā pēc šīs publikācijas datuma. Vienmēr jānorāda šāda atsauce:

M.9903 – *SoftBank Group / Mizuho Financial Group / One Tap Buy*

Apsvērumus Komisijai var nosūtīt pa e-pastu, pa faksu vai pa pastu. Lūdzam izmantot šādu kontaktinformāciju:

E-pasts: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fakss +32 22964301

Pasta adrese:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

CITI TIESĪBU AKTI

EIROPAS KOMISIJA

Paziņojums par pieprasījumu sakarā ar Direktīvas 2014/25/ES 34. panta piemērojamību – Īstenošanas aktu pieņemšanas termiņa pārtraukšanas beigas un pagarināšana

(2020/C 242/04)

Komisija 2019. gada 19. septembrī saņēma pieprasījumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/25/ES ⁽¹⁾ 35. pantu.

Šis pieprasījums, ko iesniedza *Slovenske železnice – Freight Transport d.o.o.*, attiecas uz dzelzceļa kravu pārvadājumu pakalpojumiem. Attiecīgie paziņojumi tika publicēti 2020. gada 17. februāra OV C 53, 10. lpp.

Komisija 2019. gada 16. decembrī lūdza valsts iestādes ne vēlāk kā līdz 2020. gada 6. janvārim sniegt papildu informāciju. Kā norādīts paziņojumā, kas publicēts 2020. gada 25. jūnija OV C 211, 2. lpp., galīgais termiņš tika pagarināts par 22 darbdienu pēc pilnīgas un pareizas informācijas saņemšanas. Pilnīga un pareiza informācija tika saņemta 2020. gada 25. maijā.

Saskaņā ar Direktīvas 2014/25/ES IV pielikuma 1. punkta ceturto daļu Komisija termiņu drīkst pagarināt ar attiecīgā atbrīvojuma pieprasītāju piekrišanu. Ņemot vērā pašreizējo situāciju un Covid-19 pandēmijas ietekmi, kā arī ar *Slovenske železnice – Freight Transport d.o.o.* piekrišanu, termiņš Komisijas lēmuma pieņemšanai par šo pieprasījumu ar šo tiek pagarināts līdz 2020. gada 24. jūlijam.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

Paziņojums par pieprasījumu sakarā ar Direktīvas 2014/25/ES 34. panta piemērojamību
Līgumslēdzēja iesniegts pieprasījums – Īstenošanas aktu pieņemšanas termiņa pagarināšana

(2020/C 242/05)

Komisija 2019. gada 3. decembrī saņēma pieprasījumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/25/ES ⁽¹⁾ 35. pantu.

Šo pieprasījumu iesniedza *ENEL Green Power*, un tas attiecas uz darbībām, kas saistītas ar atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas ražošanu un vairumtirdzniecību Itālijā. Attiecīgais paziņojums tika publicēts 2020. gada 11. jūnija OV C 196, 45. lpp. Pagarinātais termiņš beidzās 2020. gada 15. jūlijā.

Saskaņā ar Direktīvas 2014/25/ES IV pielikuma 1. punkta ceturto daļu Komisija termiņu drīkst pagarināt ar attiecīgā atbrīvojuma pieprasītāju piekrišanu. Ņemot vērā pašreizējo situāciju un Covid-19 pandēmijas ietekmi, kā arī ar *ENEL Green Power* piekrišanu, termiņš Komisijas lēmuma pieņemšanai par šo pieprasījumu ar šo tiek pagarināts līdz 2020. gada 31. jūlijam.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

**Paziņojums par pieprasījumu sakarā ar Direktīvas 2014/25/ES 34. panta piemērojamību
Līgumslēdzēja iesniegts pieprasījums – Īstenošanas aktu pieņemšanas termiņa pagarināšana**

(2020/C 242/06)

Komisija 2019. gada 8. aprīlī saņēma pieprasījumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/25/ES ⁽¹⁾ 35. pantu.

Šis pieprasījums, ko iesniedza *Lietuvos energija UAB*, attiecas uz elektroenerģijas ražošanu un vairumtirdzniecību Lietuvā. Attiecīgie paziņojumi tika publicēti 2019. gada 20. septembra OV C 316, 28. lpp., 2020. gada 17. februāra OV C 53, 9. lpp., un 2020. gada 16. jūnija OV C 202, 27. lpp. Pagarinātais termiņš beidzās 2020. gada 10. jūlijā.

Saskaņā ar Direktīvas 2014/25/ES IV pielikuma 1. punkta ceturto daļu Komisija termiņu drīkst pagarināt ar attiecīgā atbrīvojuma pieprasītāju piekrišanu. Ņemot vērā pašreizējo situāciju un Covid-19 pandēmijas ietekmi, kā arī ar *Lietuvos energija UAB* (tagad *Ignitis*) piekrišanu, termiņš Komisijas lēmuma pieņemšanai par šo pieprasījumu ar šo tiek pagarināts līdz 2020. gada 31. jūlijam.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV